

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 52.

Tredie Sæssion.

43de Møde.

Fredagen den 12te December.

(Fortf.)

Ryholm: Hovedanken, der er fremført af Majoriteten i Udvalget imod denne Lov, forekommer mig at være den, at der ikke medfølger noget Regulativ. Den ærede Ordfører har idag selv erklæret, at han maatte indrømme, at et saadant Regulativ, om det ogsaa blev affattet ganske stemmende med Dilettants Forhold, dog snart vilde være mangelfuldt; saaledes har jeg opfattet ham. Jeg vil gaae videre, idet jeg tillader mig at formene, at det slet ikke nu burde komme frem. Jeg kan ikke see rettere, end at det vilde komme frem for tidlig, at det vilde, saaledes som Udvalgets Minoritet har tilladt sig at sige i Betænkningen, neppe blive givet uden under Tryk af et for stort Personale. Jeg skal i denne Anledning blot tillade mig at bede de Herrer at lægge Mærke til, at, da i Aaret 1849 den nærværende Organisation af den departementale Regjering blev indført her i Landet, blev der f. Ex. under Indenrigsministeriet ansat 4 Departementsdirecteurer. Nu vil jeg spørge, hvis et Regulativ var blevet os forelagt dengang, mon vi da havde havt den fornødne Indsigt til at afgjøre, om disse 4 Departementsdirecteurer vare for mange. Jeg vilde ikke, troer jeg, kunne have stemmet derimod, hvis det dengang af Ministrene med Kraft var blevet gjort gjældende, f. Ex. at det var nødvendigt at have en Departementsdirecteur for det islandske Departement. Nu er det imidlertid hædet sig, at den administrerende Directeur for det islandske Departement er ved Døden afgaaet, og jeg seer nu i den særdeles velfærdige Betænkning, Folkethingets Udvalg er kommet frem med i Aar, at det udtryffeligt er fremhævet, at denne Direc-

teurpost formeentligen kan bortfalde. Jeg veed naturligviis ikke, hvad Udfald denne Sag vil faae i Folkethinget; men det stiller sig saaledes for mig, at det ikke vil være af synderlig Vanskelighed for Ministeriet, om denne Departementsdirecteurpost bortfalder. Er dette nu saa, da troer jeg, det er rigtigt, at der ikke er bleven fastsat noget derom, og, da dette kan anvendes paa mange flere Tilfælde, saa forekommer det mig klart, at, hvis man nu vilde fremkomme med et Regulativ, vilde det dog maaskee lettelig skade den Sag, man vil gavne. For mig stiller det sig som Hovedsagen, at de Embedsmand, der skulle udøve den administrative Deel af Forretningerne i Staten, blive vel afslagne, saa at Konningen kommer til at staae i passende Forhold til de vigtige Forretninger, de have at udføre. Det vil altid staae aabent under den aarlige Signantslovs Behandling, hvis man virkelig troer, at der er for mange Embedsmand, da at indskrænke Antallet paa passende Maade. Men naar nu hertil kommer — og den ærede Ordfører har indrømmet, at det vil ramme Mogle — at Traaden til Avancementet for mange af disse administrative Embedsmænd, ved den forandrede administrative Forsætning, vort Fædreland er gaaet over til, nemlig fra den collegiale til den departementale Regjeringsform, er skaaret over, naar der er opstaaet for disse Embedsmand en betydelig Usikkerhed med Hensyn til deres Fremtid, naar det endvidere er klart, at det, hvis der ikke bliver taget nogen fast Bestemmelse om Konningerne for Fremtiden, maa affrække mange eller idetmindste flere unge dygtige Mænd, som kunde være tilbøielige til at betrede denne Bane, og som man maa ønske ville hellige deres bedste Kræfter til Statens Tjeneste, og naar det maa holde dem, der alt have eller ogsaa i Fremtiden ville vie Staten deres Tjeneste, i en Ust-